

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 173

A. TITEL

*Verdrag betreffende de voeding en de daarmee verband houdende verzorging van de bemanning aan boord van schepen, 1946 (Verdrag Nr. 68 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar achtentwintigste zitting);
Seattle, 27 juni 1946*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn afgedrukt in *Stb. I 329*.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op één punt wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

**Verdrag betreffende de voeding en de daarmee verband houdende verzorging van de bemanning aan boord van schepen
(zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946)**

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Seattle en aldaar bijeengekomen op 6 juni 1946 in haar achtentwintigste zitting,

Besloten hebbende, verschillende voorstellen aan te nemen betreffende de voeding en de daarmee verband houdende verzorging van de bemanning aan boord van schepen, welk onderwerp het vierde punt van de agenda der zitting vormt,

Besloten hebbende, dat deze voorstellen de vorm zullen aannemen van een internationaal Verdrag,

Neemt heden, de 27ste juni 1946, het volgende Verdrag aan, hetwelk kan worden aangehaald als het „Verdrag betreffende de voeding en de daarmede verband houdende verzorging (bemanning van schepen), 1946”:

Artikel 1

1. Elk Lid van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarvoor dit Verdrag van kracht is, is er verantwoordelijk voor, dat voor de bemanning van zijn zeeschepen, hetzij publiek, hetzij privaats eigendom, die voor handelsdoeleinden voor het vervoer van lading of passagiers worden gebruikt en zijn ingeschreven in een gebied waarvoor dit Verdrag van kracht is, een behoorlijk peil van voeding en daarmede verband houdende verzorging gehandhaafd wordt.

2. De nationale wetgeving, of bij het ontbreken daarvan, collectieve overeenkomsten gesloten tussen werkgevers en werknemers, zullen bepalen, welke schepen of soorten van schepen voor de toepassing van dit Verdrag geacht zullen worden zeeschepen te zijn.

Artikel 2

De werkzaamheden van de bevoegde autoriteit zullen, behoudens wanneer deze op behoorlijke wijze krachtens collectieve overeenkomsten verricht worden, de volgende zijn:

a) het voorbereiden en toepassen van reglementen betreffende de bevoorrading met levensmiddelen en water en de daarmede verband houdende verzorging, alsmede de bouw, de ligging, de luchtverversing, de verwarming, de verlichting, de watervoorziening en de uitrusting van de kombuizen en van de andere ruimten aan boord voor de civiele dienst bestemd, daaronder begrepen de bergruimten voor de levensmiddelen en de koelkamers;

b) de inspectie aan boord van de voorraden levensmiddelen en water alsmede van de ruimten, inrichtingen en uitrustingen voor het opslaan, het behandelen en de bereiding van voedingsmiddelen;

c) de afgifte van getuigschriften van bekwaamheid aan die leden van het personeel, van wie verlangd wordt, dat zij bepaalde voorgescreven hoedanigheden bezitten;

d) studie van methoden geschikt om aan de bemanning een voldoende voeding en de daarmede verband houdende verzorging te verzekeren en verspreiding van opvoedende inlichtingen over die methoden.

Artikel 3

1. De bevoegde autoriteit moet haar werkzaamheden in nauwe samenwerking met de reders- en zeeliedenorganisaties uitoefenen en met de nationale of plaatselijke autoriteiten, die zich met vraagstukken van voeding en volksgezondheid bezighouden; zo nodig kan zij de diensten van vorengenoemde autoriteiten benutten.

2. De werkzaamheden van die verschillende autoriteiten moeten behoorlijk gecoördineerd zijn om het over elkaar heen grijpen of onzekerheid van bevoegdheden te vermijden.

Artikel 4

De bevoegde autoriteit moet beschikken over volledig geschoold vast personeel, waaronder inspecteurs.

Artikel 5

1. Elk Lid moet een wetgeving over de voeding en de civiele dienst instandhouden ter verzekering van de gezondheid en het welzijn van de bemanning van de schepen, bedoeld in artikel 1.

2. Die wetgeving moet eisen:

a) een bevoorrading met levensmiddelen en water, welke — gelet op de grootte van de bemanning en de duur en de aard van de reis — wat hoeveelheid, voedingswaarde, kwaliteit en verscheidenheid betreft, voldoende is;

b) de inrichting en de uitrusting van een civiele dienst in elk schip, voldoende om aan de leden der bemanning behoorlijke maaltijden te verschaffen.

Artikel 6

De nationale wetgeving moet regelen vaststellen aangaande een stelsel van toezicht, door de bevoegde autoriteit uit te oefenen:

a) op de voorraden levensmiddelen en water;

b) op alle ruimten en uitrustingen gebruikt voor het opslaan en het behandelen van levensmiddelen en water;

c) op de kombuis en elke andere installatie gebruikt voor het bereiden en het opdienen van maaltijden;

d) op de beroepsbekwaamheden van die leden van het kombuispersoneel en de civiele dienst, van wie verlangd wordt, dat zij bepaalde voorgeschreven hoedanigheden bezitten.

Artikel 7

1. De nationale wetgeving of bij het ontbreken daarvan, collectieve overeenkomsten gesloten tussen werkgevers en werknemers, moeten een regeling treffen voor de inspectie op zee, op geregelde tijden, door de kapitein of door een speciaal daartoe door hem aangewezen persoon vergezeld van een verantwoordelijk lid van de civiele dienst:

a) van de voorraden levensmiddelen en water;

b) van alle ruimten en uitrustingen gebruikt voor de bewaring en de behandeling van levensmiddelen en water, alsmede van de kombuis en elke andere inrichting gebruikt voor het bereiden en het opdienen van maaltijden.

2. De resultaten van elke inspectie moeten schriftelijk vastgelegd worden.

Artikel 8

De vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van het gebied van inschrijving zullen tot bijzondere inspecties overgaan op elke schriftelijke klacht ingediend door een aantal of een deel van de leden der bemanning als vastgesteld door de nationale wetgeving, of opgesteld in naam van een erkende organisatie van reders of van zeelieden. Om het vertrek van een schip niet te vertragen, zouden dergelijke klachten van de leden der bemanning zo spoedig mogelijk, en ten minste 24 uur voor het uur, vastgesteld voor het vertrek van het schip uit de haven, ingediend moeten worden.

Artikel 9

1. De inspecteurs moeten de bevoegdheid hebben om aanbevelingen te doen aan de reder of aan de kapitein van een schip of aan een andere verantwoordelijke persoon voor de verbetering van het peil der verzorging.

2. De nationale wetgeving moet regelen treffen omtrent sancties tegen:

a) elke reder, kapitein, lid der bemanning of andere verantwoordelijke persoon, die zich niet naar de eisen van de van kracht zijnde nationale wetgeving gedraagt;

b) elke persoon, die tracht een inspecteur te verhinderen zijn werkzaamheden uit te oefenen.

3. De inspecteurs moeten aan de bevoegde autoriteit periodieke verslagen uitbrengen over hun werk en de resultaten daarvan, opgesteld volgens vaste lichtlijnen.

Artikel 10

1. De bevoegde autoriteit dient een jaarverslag op te maken.

2. Dat verslag zal zo spoedig mogelijk na afloop van het jaar waarop het betrekking heeft worden gepubliceerd en het zal gemakkelijk verkrijgbaar moeten zijn voor alle betrokken organisaties of personen.

3. Exemplaren van bovenvermeld verslag zullen aan het Internationaal Arbeidsbureau worden toegezonden.

Artikel 11

1. Vakopleidingscursussen voor personen die in dienst willen treden bij de civiele dienst aan boord van zeeschepen moeten georganiseerd worden hetzij in goedgekeurde onderwijsinrichtingen, hetzij met behulp van andere middelen, goedgekeurd door zowel de redersorganisaties als de zeeliedenorganisaties.

2. Faciliteiten moeten worden verschaft voor de organisatie van speciale cursussen om het personen die reeds een vakopleiding hebben gehad mogelijk te maken hun theoretische en praktische kennis op peil te houden.

Artikel 12

1. De bevoegde autoriteit zal de laatste gegevens verzamelen over de voeding en de wijzen van aankoop, van opslaan en van bewaren van de levensmiddelen, alsmede over de bereiding en het opdienen van maaltijden, waarbij in het bijzonder rekening wordt gehouden met de vereisten van de daarmede verband houdende verzorging aan boord.

2. Die gegevens zullen gratis of tegen zeer geringe kosten ter beschikking worden gesteld van de fabrikanten en de handelaren, gespecialiseerd op het gebied van het verschaffen van levensmiddelen of materiaal voor de keuken en de tafel van schepen, van de kapiteins, hofmeesters en scheepskoks en van de reders en zeelieden en hun organisaties in het algemeen. Daartoe zullen geschikte middelen van publiciteit, zoals handleidingen, vlugschriften, aanplakbiljetten, grafieken of advertenties in vakbladen, benut worden.

3. De bevoegde autoriteit zal alle nuttige aanbevelingen doen om verspilling van levensmiddelen te vermijden, om het handhaven van een behoorlijke staat van netheid te vergemakkelijken en om een zo groot mogelijk gemak bij de arbeid te verzekeren.

Artikel 13

De bevoegde autoriteit kan zich van elk van haar werkzaamheden betreffende de afgifte van diploma's van bekwaamheid aan het personeel van de civiele dienst en het verzamelen en de verspreiding van inlichtingen kwijten, door het betreffende werk geheel of gedeeltelijk over te dragen aan een centrale organisatie of een autoriteit die gelijksoortige werkzaamheden voor alle zeelieden uitoefent.

Artikel 14

De officiële bekrachtigingen van dit Verdrag zullen ter kennis worden gebracht van de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door hem worden geregistreerd.

Artikel 15

1. Dit Verdrag zal slechts verbindend zijn voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarvan de bekrachtiging door de Directeur-Generaal is geregistreerd.

2. Dit Verdrag zal in werking treden zes maanden nadat de bekrachtigingen van negen van de volgende landen zullen zijn geregistreerd: de Verenigde Staten van Amerika, Argentinië, Australië, België, Brazilië, Canada, Chili, China, Denemarken, Finland, Frank-

rijk, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland, Griekenland, India, Ierland, Italië, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Zweden, Turkije en Zuidslavië, met dien verstande, dat van die negen landen ten minste vijf ieder een koopvaardijvloot moeten bezitten met een bruto tonnenmaat van ten minste één miljoen register-ton. Deze bepaling heeft ten doel de bekrachtiging van het Verdrag door de Staten-Leden te vergemakkelijken, aan te moedigen en te bespoedigen.

3. Vervolgens zal dit Verdrag voor ieder Lid in werking treden zes maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is geregistreerd.

Artikel 16

1. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan het opzeggen na verloop van een tijdvak van tien jaar na de datum waarop het Verdrag in werking is getreden door middel van een verklaring toegezonden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau en door deze geregistreerd. De opzegging zal eerst van kracht worden een jaar nadat zij is geregistreerd.

2. Ieder Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en binnen een jaar na verloop van het tijdvak van tien jaar, bedoeld in het vorige lid, geen gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel, zal voor een nieuw tijdvak van tien jaar gebonden zijn en zal in het vervolg dit Verdrag kunnen opzeggen na verloop van elk tijdvak van tien jaar, onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 17

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau zal aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie mededeling doen van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hem door de Leden der Organisatie zullen zijn medegedeeld.

2. Bij de mededeling aan de Leden der Organisatie van de laatste bekrachtiging nodig voor de inwerkingtreding van het Verdrag zal de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie vestigen op de datum waarop het onderhavige Verdrag in werking zal treden.

Artikel 18

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet volledige bijzonderheden omtrent alle bekrachtigingen en opzeggingen welke hij heeft geregistreerd overeenkomstig de bepalingen van de voorgaande artikelen, toekomen aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties.

Artikel 19

Telkens na verloop van een tijdvak van tien jaar, te rekenen van de datum waarop dit Verdrag in werking is getreden, dient de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau aan de Algemene Conferentie een verslag uit te brengen over de toepassing van dit Verdrag en te beslissen of het wenselijk is, de gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag op de agenda der Conferentie te plaatsen.

Artikel 20

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag zou aannemen, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van het onderhavige Verdrag, en indien het nieuwe Verdrag niet anders bepaalt:

a) zal de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, ipso jure onmiddellijke opzegging van het onderhavige Verdrag ten gevolge hebben, niettegenstaande het in artikel 6 bepaalde, indien en zodra het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking zal zijn getreden;

b) zal met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking treedt, het onderhavige Verdrag niet langer door de Leden kunnen worden bekrachtigd.

2. Het onderhavige Verdrag zal echter in elk geval naar huidige vorm en inhoud van kracht blijven voor die Leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 21

De Engelse en de Franse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 24 juli 1948 (*Stb.* I 329) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde Verdrag betreffende de voeding en de desbetreffende verzorging van de bemanning aan boord van schepen, aangenomen in de acht en twintigste, van 6 tot 30 Juni 1946 te Seattle gehouden, zitting van de Internationale Arbeidsconferentie.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Sociale Zaken W. DREES, de Minister van Buitenlandse Zaken W. VAN BOETZELAER, de Minister van Justitie J. H. VAN MAARSEVEEN, de Minister van Verkeer en Waterstaat H. VOS, de Minister van Overzeese Gebiedsdelen J. A. JONKMAN en de Minister zonder Porte-

feuille GÖTZEN. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand. II 1947/48* — 777; *Hand. II 1947/48*, blz. 2011 t/m 2014; Bijl. *Hand. I 1947/48*, nr. 134; *Hand. I 1947/48*, blz. 739 en 740.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 14 hun bekrachtiging doen registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Frankrijk	9 december 1948
Bulgarije	29 december 1949
Canada	19 maart 1951
België	5 december 1951
Portugal	13 juni 1952
Italië	22 oktober 1952
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland	6 augustus 1953
Polen	13 april 1954
Ierland	12 juni 1956
Argentinië	24 september 1956
Noorwegen	28 januari 1957

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 15, lid 2, op 24 maart 1957 in werking getreden voor de in rubriek E vermelde Staten, met uitzondering van Noorwegen (Argentinië, Canada, Frankrijk, Italië en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland bezitten ieder, blijkens Lloyd's scheepsregisters, een koopvaardijvloot van meer dan 1 miljoen bruto registerton). Voor Noorwegen en de Staten die later zullen bekrachtigen treden de bepalingen ingevolge artikel 15, lid 3, zes maanden na de registratie van hun bekrachtiging in werking.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden is het Verdrag niet van kracht.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag ongewijzigd toepasselijk verklaard:

door Frankrijk op de overzeese Franse departementen:

Guadeloupe	27 april 1955
Frans Guyana	27 april 1955

Martinique	27 april 1955
Réunion	27 april 1955

Voor deze gebieden is het Verdrag op 24 maart 1957 in werking getreden.

J. GEGEVENS

Alvorens het Verdrag door het Koninkrijk der Nederlanden zal kunnen worden bekrachtigd, dienen zekere wijzigingen te worden aangebracht in de wettelijke bepalingen welke voor deze materie in Nederland van toepassing zijn (zie de Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal omtrent de Rijksbegroting voor 1955 van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid; Bijl. *Hand.* I 1954/55, nr. 112a, Bijlagen I en II).

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag, zoals deze zijn afgedrukt in Bijl. *Hand.* II 1947/48 — 777, nr. 2, en *Stb.* I 329, zijn gesteld in de oorspronkelijke redactie. In de hierboven onder rubriek C afgedrukte vertaling is de wijziging verwerkt, welke in het Verdrag is aangebracht door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb.* 1957, 181.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie *Trb.* 1953, 130.

Uitgegeven de eenentwintigste september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

W. DREES.